

maa dog vistnok være tvivlsomt. — Medens jeg altsaa er af den Opfattelse, at der vel kan være Grund til at tage Spørgsmaal om at aabne Afgang for Tiendeyderne til at faae deres Ydelse i Skjæppe forandret til Ydelse efter Kapitelstart under Overveielse, er jeg paa den anden Side af den Mening, at det foreliggende Lovforslag ingenlunde er fyldestgørende. Skal der komme Noget ud af det, vil det blive nødvendigt, at det tages under nærmere Overveielse i et Udvalg, og at dette sker, kan jeg efter det Standpunkt, jeg indtager i denne Sag, ikke have Noget at indvende imod.

Th. Nielsen: Dette Lovforslag er jo en gammel Bekjendt og er vedtaget i Folke-thinget flere Gange, sidste Gang, saavidt jeg husker, i Samlingen 1878—79. Det kommer jo til dette Thing med den Motivering, at man vil høre Landsthingets Mening derom, hvormed jo selvfølgelig er udtrykt, at man er rede til at ændre Enkelt- heder. Forslaget fremtræder ikke som Noget, man absolut gjør Paastand paa at kunne gennemføre, som det er, hvad man jo heller ikke bør gjøre Paastand paa. Den sidste Gang Forslaget var til Behandling her i Thinget, naaede man ikke videre end til at afgive Betænkning over det, men denne Betænkning siger aldeles ikke, saavidt jeg skjønner, og forsaavidt man kan betragte Udvalget som et Udtryk for dette Things Stemning, at Thinget skulde være en egentlig principiel Modstander af Lovforslagets Indhold. Udvalget delte sig i 3 Dele, og den første Del, der bestod af 5 Medlemmer, erklærede vel, at de ikke ønskede Lovforslaget fremmet, men de sluttede sig subsidiært til det af det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (Oxenbøll) stillede Forslag om, at man skulde gaa ind paa Lovforslaget med forskellige Ændringer, bl. A. med den, at der skulde gives Erstatning for Opmaalet. Et tredje Mindretal, som bestod af 3 Medlem- mer, vilde i Hovedsagen tage Forslaget, som det var, dog med adskillige Ændringer. Forslagene fra Udvalget naaede imidlertid ikke at komme til Forhandling her. Hvad nu Lovforslagets Indhold angaar, har jo det ærede 12te kongevalgte Medlem (Stef- sensen) erklæret, at han fandt, at der kunde navnlig i et Punkt, som han særlig frem-

hævede, den megen Udskykning, hvorved de paagældende Tiendeydelse blive meget smaa, ligge en Ulempe, og han vilde derfor i alt Fald ikke paastaa, at der ikke var Grund til at gaa ind paa en Overveielse af det For- slag, der foreligger. Blandt flere andre Ulemper skal jeg nævne den, at naar man skal tænke sig en Gang i Tiden — og man maa jo haabe, at det Tidspunkt ikke maa være saa meget langt borte — at faae en Præstelønningslov, vil Naturaltienden være en Vanskelighed, og det vilde være en Lettelse at faae den afløst, ikke at tale om, de Vanskeligheder, der baade for Tiende- yderen og for Tiendetageren kunne være forbundne med Modtagelsen af Natural- tienden. Tiendeydelsen in natura er meget større, end man egentlig skulde tænke sig. Efter de Oplysninger jeg har været i Stand til at skaffe mig, svares der Kirketiende in natura af 97,294 Td. Hart- horn, Præstetiende af 114,212 Td. Hartorn og Kongetiende af 89,000 Td. Hartorn. Det er saaledes ikke saa ubetydelig en Del af Hartornet, der har beholdt Natural- tienden; saavidt jeg skjønner er det mellem $\frac{1}{3}$ og $\frac{1}{4}$ af Hartornet. — Hvorvidt nu Forslaget her har truffet det Rigtige i alle Punkter, skal jeg ikke komme stærkt ind paa. Jeg skal gjerne indrømme den første ærede Taler, at det forekommer ogsaa mig urigtigt, at kun Tiendeyderen skal kunne forlange Afløsning. Det forekommer mig, at man i den Henseende bør give begge Parter lige Ret, eller ogsaa maa man sætte en bestemt Tid, inden hvilket det skal afløses; men der- paa skal jeg ikke komme videre ind. — Hvad endelig Opmaalet angaar, er der jo talt saa Meget for og imod det, ogsaa fra tidligere Tider, og den ærede sidste Taler har jo fremsat sine Betragtninger deraf. Hvorvidt de holde Stik, skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Jeg er for Resten ikke saa util- høielig til at tro, at han mulig har nogen Ret deri; men det tør jeg ikke udtale mig om. Jeg tror altsaa, at naar man holder det fast, at vel egentlig Sagen vil vinde Fordel ved en Forandring, men at man vil søge at træffe det Billige og Rette i saa Henseende, kommer man nok ud over Vanskelighederne. Der kan jo foreligge betydelige Vanskeligheder ved en Sag af denne Art; men dem kommer man nok over, naar man tager Hensyn til begge